

INVOLUCIÓ

Primer va ser un calfred i tot seguit un mareig em va fer caure de la cadira arrastrant amb mi la grapadora, que em va colpejar el cap i em va fer perdre el coneixement. De sobte, estava en un indret paradisiac: sol, platja, palmeres, un “*mojito*” a la ma: les vacances somiades... Quina pau! Fins que el so de la flauta de la meva filla em va fer tornar a la realitat... Des de l'altra banda de l'ordinador s'escoltava: -*Lletrat! Lletrat! Hi és?*-. No sé com, però finalment s'havia connectat! Menys mal... Estava salvat! Però quan anava a acceptar la connexió no em va funcionar el ratolí! Sí, aquell inal·làmbric tan modern i amb llums de colors que m'acabaven de regalar per substituir el meu de tota la vida... Des d'aquell moment ho vaig tenir clar: no tornaria a sol·licitar una vista telemàtica mai més!

Fernando Troyano